

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Αναδεύοντας κάθε τόσο στιγμές του χωριού μας, αναπλάθουμε τα γλέντια με τα κλαρίνα και με τα παραδοσιακά δημοτικά τραγούδια μας. Πάμε στα παλιότερα χρόνια που το γλέντι των χωριανών μας ήταν ταυτισμένο με τα πανηγύρια μετά από θρησκευτικές γιορτές. Οι περισσότεροι κάτοικοι του χωριού μας διασκορπισμένοι στα μαντριά και τα χωράφια τους, στις πλαγιές του χωριού μας, δεν βρίσκονταν κάθε μέρα μαζί.

Λίγες ήταν οι ευκαιρίες για να συναντηθούν. Κάποιες φορές ήταν ένα έκτατο γεγονός, κάποιος γάμος, κάποια βαφτίσια κάποιος θάνατος τους έφερνε κοντά. Μα υπήρχαν και τα τακτικά ραντεβού, που όλοι τα γνώριζαν και τα καρτερούσαν με μεγάλη χαρά, τα πανηγύρια.

Τα πανηγύρια έχουν τις ρίζες τους στη Χριστιανική παράδοση και συνδέονται με τις γιορτές Αγίων. Πανηγύρι (πας + άγυρις - αγορά) είναι η εορταστική συγκέντρωση πολλών ανθρώπων γύρω από το Ναό κατά την ετήσια μνήμη του Αγίου. Η συγκέντρωση πέρα από την καθιερωμένη θρησκευτική τελετή, περιλάμβανε τραγούδια, χορούς, φαγοπότι και διασκέδαση. Γι αυτό και ο γύρω χώρος από κάθε εξωκλήσι είναι διαμορφωμένος με αυτοσχέδια τραπέζια και πάγκους και ένα μεγάλο χώρο για τον χορό.

Ήταν ευκαιρία η γιορτή να βρεθούν όλοι μαζί ν' αστείευτούν, να γιορτάσουν ενωμένοι γύρω από το εκκλησάκι του Αγίου.

Φόρτωναν στο μουλάρι τ' απαραίτητα για το ψητό, το καινούριο ταγάρι με το πρόσφορο για την εκκλησία, έστρωναν τις καλές βελόντζες και τα στρωσίδια, καβαλούσαν όσοι δεν μπορούσαν να περπατήσουν (κυρίως τα μικρά παιδιά) και «κίναγαν» πρωί πρωί («θαμπά» για να προλάβουν την εκκλησία και ν' απολάβουν τη σκόλη. Δεν τους έβιαζε τίποτα, ούτε η βάρδια στο εργοστάσιο, ούτε η δουλειά στο ξενοδοχείο. Το σύνθημα ήταν η καμπάνα από κάποιο λευκό εξωκλήσι, που διάσπαρτα στολίζουν το βουνό μας.

Κάποια από αυτά τα πανηγύρια δεν έχουν ξεχαστεί. Μπορεί τώρα να μην είναι η αφορμή για να μαζευτούν οι χωριανοί από τα χωράφια τους και τις στάνες, αλλά είναι η αφορμή για να συναντηθούν οι χωριανοί μας από τα διάφορες πόλεις που έχουν «δραπετεύσει».

Τα κυριότερα πανηγύρια του χωριού μας είναι τα εξής :

[Της Κοίμησης της Θεοτόκου τον Δεκαπενταύγουστο](#) , το μεγαλύτερο, ως κεντρική εκκλησία του χωριού μας.

[Του Αι Λιά](#) ,

Του Αγίου Κωνσταντίνου,

Της Αγίας Τριάδας,

Των Αγίων Αποστόλων,

Της Αναλήψεως ήταν η γιορτή των τσοπάνηδων στις στρούγκες. Τα γαλακτερά κεράσματα είχαν την πρώτη θέση (για να φτουρήσει το ψητό) γιατί οι επισκέπτες ήταν πολλοί. Εκεί χόρευαν και έκαναν την εμφάνισή τους οι υποψήφιος νέες για να ης δουν και να κανονίσουν αρραβώνες. Τα τελευταία χρόνια γίνεται μια προσπάθεια να αναβιώσει και αυτή η γιορτή στις λίγες «στρούγκες» που λεχουν μείνει στο χωριό μας.

Αξίζει ο κόπος να βρεθείτε σε κάποιο από τα πανηγύρια μας. Η θρησκευτική κατάνυξη, το φρεσκοψημένο κρέας, η μυρωδιά της φύσης και το κλαρίνο υπάρχουν ακόμα, μας ενώνουν με το παρελθόν και μας χαρίζουν ένα διαφορετικό είδος διασκέδασης.